Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26086
Copyright: Admont, Benediktinerstift

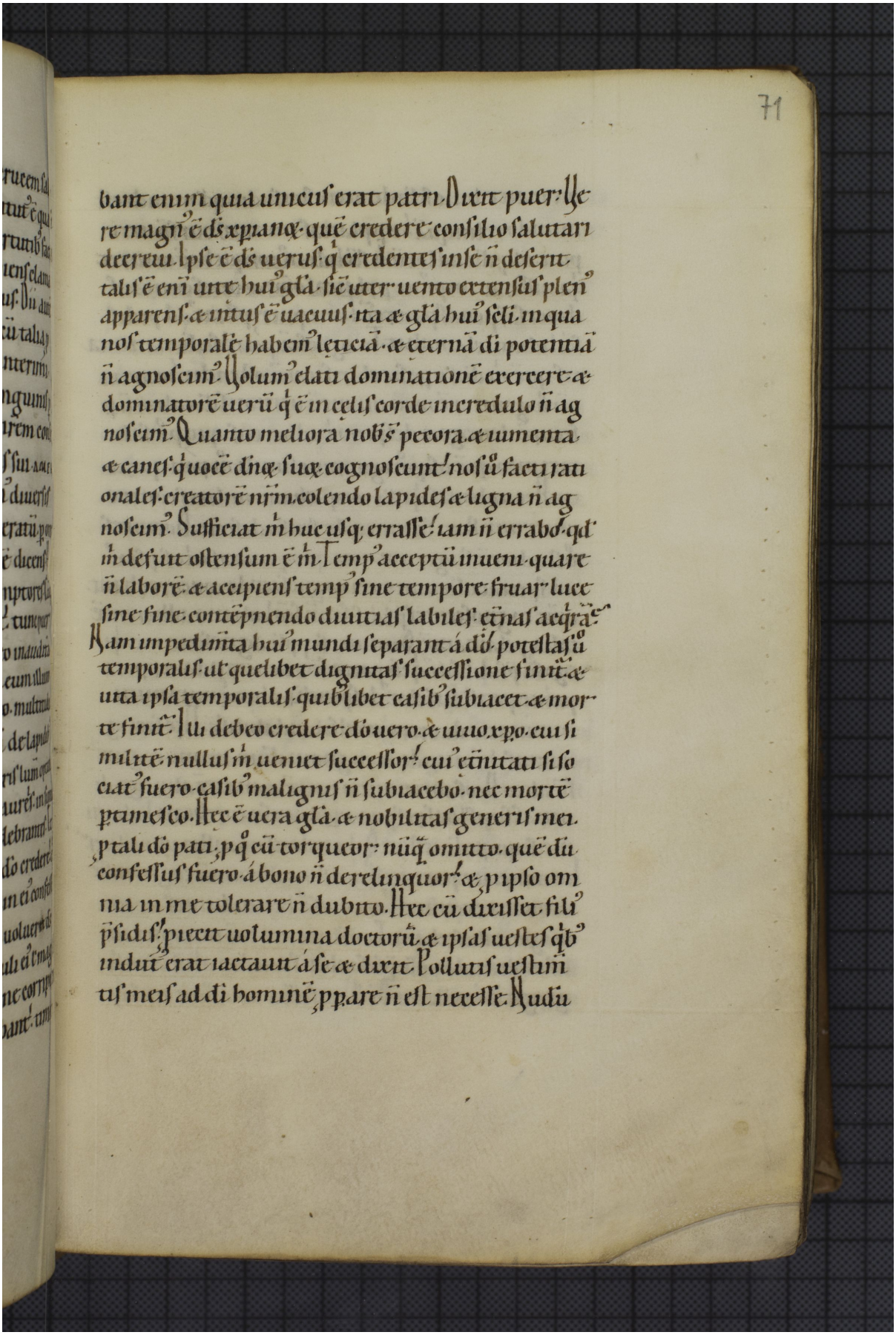

71

bant enim quia unicus erat patri. Dixit puer: Ve
re magnus deus xpianos quos credere consilio salutari
decreuit. Ipse enim deus uerus qui credentes in se non deserit
talis enim uirtute huius glie sicut uiter uento extensus plen
apparens. et intus est uacuus. ita et glia huius seli. in qua
nos temporalem habemus letitiam. et eternam di potentiam
non agnoscimus. Volumus elati dominationem exercere et
dominatorem uerum qui est in celis corde incredulo non ag
noscimus. Quanto meliora nobis pecora et iumenta
et canes. quoque dinos suos cognoscunt. nos uero facti irra
tionales. creatorem nrm. colendo lapides et ligna non ag
noscimus. Sufficiat in huc usq; errasse. iam non errabo. qd
in defuit ostensum est in Temp. acceptum inueni. quare
non laborem. et accipiens temp. sine tempore fruar luce
sine fine. contempnendo diuitias labiles. et ctnas acqras.
Nam impedimenta huius mundi separant a do. potestas u
temporalis. ut quelibet dignitas. successione finit. et
uita ipsa temporalis. quibuslibet casibus subiacet. et mor
te finit. Illi debeo credere do uero. et unio xpo. cui si
multe nullus in uenient successor. cui etnitati si so
ciati fuero casibus malignis non subiacebo. nec morte
pmesco. Hec est uera glia. et nobilitas generis mei
p tali do patri. p q cum torqueor. nunq omitto. quem du
confessus fuero. a bono non derelinquor. et p ipso om
nia in me tolerare non dubito. Hec cum dixisset filius
p sidis. pieces uolumina doctorum. et ipsas uestes quibus
induti erat iactauit a se et dixit. Polluti uestimen
tis meis ad di hominem ppare non est necesse. Nudu